

Kurowski Zdzisław (PZPR)	— przewodniczący Rady Głównej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej
Kus Bernard (ZSL)	— rolnik, sekretarz kółka rolniczego w Ligocie w woj. opolskim
Łubieński Konstanty (bezp.)	— działacz Klubu Inteligencji Katolickiej, wiceprzewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu
Marszałek-Miłyńczyk Krystyna (SD)	— sekretarz Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego w Białymstoku
Miczajka Bronisław (PZPR)	— górnik strzałowy w kopalni „Rymer”
Milczarek Maria (PZPR)	— przewodnicząca Krajowej Rady Kobiet
Połaska Zuzanna (PZPR)	— monter w Zakładach Podzespołów Radiowych „Omig” w Warszawie
Skibniewska Halina (bezp.)	— architekt, profesor Politechniki Warszawskiej
Sroczyńska Irena (PZPR)	— sekretarz Centralnej Rady Związków Zawodowych
Szczepańska Janina (ZSL)	— rolnik, przewodnicząca Wojewódzkiej Rady Kół Gospodyń Wiejskich w woj. gdańskim
Urbanowicz Józef (PZPR)	— generał broni Wojska Polskiego
Werblan Andrzej (PZPR)	— sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Zawadzki Sylwester (PZPR)	— profesor Uniwersytetu Warszawskiego
Zukrowski Wojciech (bezp.)	— literat, członek Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu,

2) upoważnić Komisję do określenia trybu swego działania,

3) zobowiązać Komisję do przedłożenia Sejmowi wyników prac w miesiącu lutym 1976 r.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

223

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 19 grudnia 1975 r.

o narodowym planie społeczno-gospodarczego rozwoju w 1976 roku.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uwzględniając:

- pomyślną realizację określonych przez VI Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej podstawowych celów i zadań rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, wyrażającą się w wysokim przekroczeniu większości zadań planu na lata 1971—1975, w poważnym wzroście i unowocześnieniu potencjału ekonomicznego gospodarki, zwłaszcza przemysłu, oraz w wydatnej poprawie stopy życiowej społeczeństwa,
- wysoką aktywność polityczną i zawodową społeczeństwa, rosnący poziom wiedzy ogólnej i fachowej ludności czynnej zawodowo oraz przewidywane zmiany demograficzne,
- podstawowe cele i zadania na lata 1976—1980, sprecyzowane w uchwale VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

uznaje, że do węzłowych problemów społeczno-gospodarczych i głównych kierunków działania w 1976 r., pierwszym roku realizacji planu 5-letniego na lata 1976—1980, należą:

- 1) kontynuowanie wytyczonej przez VI Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej polityki społeczno-gospodarczej, łączącej harmonijnie rozwój ekonomiczny z poprawą warunków życia społeczeństwa, a jednocześnie twórcze dostosowywanie jej do zachodzących zmian, rosnących możliwości gospodarki narodowej i potrzeb ludności oraz realizacja zadań wynikających z uchwały VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,
- 2) zapewnienie dalszej poprawy materialnych, socjalnych i kulturalnych warunków życia społeczeństwa, zwłaszcza przez zwiększenie dochodów pieniężnych ludności, uzyskiwanych z tytułu pracy i sprzedaży produktów rolniczych, przez zwiększenie produkcji, poprawę jakości i lepsze dostosowanie towarów do wymagań odbiorcy, przez zwiększenie usług świadczonych na rzecz ludności, jak również przez dalszy wzrost budownictwa mieszkaniowego,
- 3) kontynuowanie rozbudowy i modernizacji potencjału ekonomicznego kraju,
- 4) kontynuowanie szybkiego tempa rozwoju produkcji materialnej, przede wszystkim produkcji towarów przeznaczonych na eksport i zaopatrzenie rynku wewnętrznego. W przemyśle należy dążyć do pogłębiania zmian strukturalnych oraz unowocześniania produkcji i podnoszenia jej jakości na wyższy poziom. W rolnictwie należy zapewnić pełniejsze i racjonalniejsze wykorzystanie ziemi, wzrost produkcji zbóż i pasz oraz przyspieszenie rozwoju hodowli i produkcji artykułów pochodzenia zwierzęcego,
- 5) rozszerzenie i pogłębienie procesów integracyjnych z krajami członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, zwiększenie wymiany towarowej i naukowo-technicznej z zagranicą oraz poprawa jej efektywności,
- 6) uzyskanie poprawy jakości pracy we wszystkich dziedzinach produkcji materialnej i niematerialnej, osiągnięcie dalszej poprawy efektywności gospodarowania przez utrwalenie wysokiego tempa wzrostu wydajności

pracy i zwiększenie jej udziału w przyroście produkcji, przez efektywniejsze gospodarowanie zasobami pracy ludzkiej oraz surowcami i materiałami, lepsze wykorzystanie majątku produkcyjnego, poprawę jakości produkcji,

- 7) wzmocnienie i utrwalenie równowagi ekonomicznej we wszystkich węzłowych dziedzinach gospodarki, zwłaszcza przez odpowiednie sterowanie wzrostem siły nabywczej ludności oraz podażą towarów i usług, rozwijanie eksportu i racjonalne prowadzenie gospodarki importowej, dostosowanie działalności inwestycyjnej do możliwości gospodarki narodowej, przestrzeganie ustaleń planu w gospodarowaniu środkami finansowymi i materialnymi, rozwinięcie działań mających na celu wzmocnienie dyscypliny organizacyjnej oraz ładu i porządku w miejscu pracy.

W celu zapewnienia realizacji powyższych celów i kierunków społeczno-gospodarczego rozwoju kraju ustala się następujące podstawowe założenia i proporcje planu na 1976 r.

I. DOCHÓD NARODOWY

1. Zakłada się, że dochód narodowy wytworzony powinien w 1976 r. wzrosnąć o 8,3%, a dochód narodowy do podziału o 6% w stosunku do przewidywanego wykonania zadań w tym zakresie w 1975 r. Ilekroć w dalszych postanowieniach jest mowa o procencie wzrostu w 1976 r. — rozumie się przez to porównanie z przewidywanym wykonaniem planu w 1975 r.

Podstawowym czynnikiem zapewniającym osiągnięcie założonego poziomu dochodu narodowego powinien być dalszy postęp w efektywności gospodarowania w działach produkcji materialnej, a zwłaszcza w przemyśle uspołecznionym, rolnictwie, budownictwie oraz transporcie i łączności.

2. Podział dochodu narodowego powinien zapewnić wzrost spożycia o 8,3% oraz wzrost nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej o 5,8% (liczony w stosunku do planu 1975 r.).

II. POZIOM ŻYCIA SPOŁECZEŃSTWA

W 1976 r. powinien nastąpić dalszy postęp w poprawie warunków życiowych społeczeństwa, wyrażający się wzrostem dochodów pieniężnych ludności i świadczeń socjalnych, poprawą zaopatrzenia ludności w towary i usługi, jak też rozwojem infrastruktury społecznej.

A. Przychody pieniężne ludności i świadczenia społeczne

1. Szacuje się, że w 1976 r. przychody pieniężne ludności powinny wynieść około 1.073 mld zł, co oznacza wzrost o 7,6%. Wyплаты z tytułu wynagrodzeń objętych funduszem płac wyniosą około 598 mld zł i wzrosną o 7,7%, przeciętna płaca nominalna netto w gospodarce uspołecznionej o 5,9%, a płaca realna o około 3,5%.

2. Zakłada się, że dochody pieniężne ludności z tytułu świadczeń społecznych wyniosą w 1976 r. 114,4 mld zł, co oznacza wzrost o około 9,7%, w tym emerytury i renty około 73,2 mld zł, to jest o około 16%.

3. Szacuje się, że przychody pieniężne ludności rolniczej ze sprzedaży państwu produktów rolnych powinny osiągnąć w 1976 r. poziom około 186 mld zł, wzrastając o 8,9%.

B. Zaopatrzenie ludności w towary i usługi

1. W 1976 r. należy zapewnić globalną równowagę rynkową na poziomie odpowiadającym rosnącym dochodom społeczeństwa. Mając na uwadze zakładany wzrost spożycia ludności oraz jego zmiany strukturalne należy przez odpowiedni wzrost dostaw towarów i usług umacniać równowagę odcinkową, ograniczając i likwidując mogące występować okresowo niedobory i napięcia.

2. Zgodnie z założeniami, o których mowa w ust. 1, należy w 1976 r. zwiększyć dostawy towarów na rynek wewnętrzny do poziomu 985 mld zł, to jest o 10,7%.

3. Dostawy artykułów żywnościowych, napojów alkoholowych i wyrobów tytoniowych powinny wzrosnąć w 1976 r. o 9,9%, artykułów konsumpcyjnych nieżywnościowych o 13,0%.

4. Dostawy podstawowych grup towarów powinny zwiększyć się następująco:

- 1) wyrobów przemysłu spożywczego o 9,7%, w tym: mięsa, drobiu i przetworów o 7,8%,
- 2) wyrobów przemysłu lekkiego o 11,9%,
- 3) wyrobów przemysłu elektromaszynowego o 17,1%,
- 4) wyrobów przemysłu chemicznego o 14,4%,
- 5) wyrobów przemysłu drzewnego i papierniczego o 16,1%,
- 6) wyrobów przemysłu ceramiki szlachetnej i szkła o 8,0%,
- 7) wyrobów przemysłu materiałów budowlanych o 10,9%.

5. Należy wzbogacić i rozszerzyć asortyment dostarczanych towarów na rynek, dostosowując go do aktualnych potrzeb ludności, oraz udział artykułów o wyższym stopniu przetworzenia i wyrobów nowych lub w istotny sposób zmodernizowanych, o wysokich walorach użytkowych.

6. Należy zapewnić dalszy wzrost dostaw artykułów na cele produkcji rolnej oraz materiałów budowlanych przeznaczonych na potrzeby wsi i indywidualnego budownictwa mieszkaniowego ludności, usprawniając równocześnie dystrybucję tymi artykułami. Dodatkowo wytworzona ponad wielkości planu produkcja materiałów budowlanych powinna być kierowana głównie na potrzeby rynku, w tym zwłaszcza rolnictwa.

7. W działalności jednostek handlu rynkowego powinna w 1976 r. nastąpić dalsza poprawa w wykorzystaniu ich bazy materialno-technicznej oraz czasu pracy, jak też dogodnych dla ludności form handlowej obsługi — z uwzględnieniem między innymi potrzeb wynikających z dni wolnych od pracy.

8. Należy zapewnić w 1976 r. wzrost o około 11% usług odpłatnych dla ludności, podnosząc przy tym ich jakość. W szczególności należy rozwijać usługi, których podaż jest niedostateczna, a zwłaszcza usługi związane z potrzebami produkcyjnymi rolnictwa i ludności wiejskiej, usługi bytowe oraz związane z turystyką i wypoczynkiem.

C. Gospodarka mieszkaniowa i komunalna

1. Zakłada się, że w 1976 r. powinno być oddanych do użytku około 277 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej około 16,2 mln m², co stanowi wzrost o 7%, a w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym dla ludności nierolniczej około 199 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej około 9,5 mln m², to jest o 7,7% więcej.

Realizując program budownictwa mieszkaniowego należy równocześnie zapewnić dalszą poprawę jakości i funkcjonalności oddawanych do użytku mieszkań.

2. Wraz z oddawanymi do użytku mieszkaniami powinno nastąpić przekazanie do użytku w spółdzielczych osiedlach mieszkaniowych 395 tys. m² powierzchni użytkowej lokali handlowych, gastronomicznych, usługowych, przychodni zdrowia, aptek.

3. W 1976 r. należy zapewnić zwiększenie udziału ludności w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych z jej środków własnych. W tym celu należy zwiększać liczbę mieszkań spółdzielczych typu własnościowego oraz udzielać pomocy w rozwoju indywidualnego budownictwa mieszkaniowego. Realizując ten kierunek działania w 1976 r., budownictwo indywidualne ludności nierolniczej powinno wzrosnąć o ponad 14%, a budownictwo indywidualne ludności rolniczej o około 5%.

4. Należy zapewnić dalszą poprawę zaspokajania potrzeb ludności w dziedzinie usług komunalnych przez rozwój urzędów komunalnych oraz lepsze ich wykorzystanie. Należy przygotowywać tereny uzbrojone niezbędne do realizacji programu budownictwa mieszkaniowego, jak też usprawniać działalność komunikacji miejskiej.

D. Oświata, kultura, ochrona zdrowia, turystyka i wypoczynek

1. W 1976 r. należy kontynuować działania niezbędne do realizacji reformy systemu edukacji narodowej, głównie przez dalsze rozszerzenie zasięgu wychowania przedszkolnego, intensyfikowanie procesu dokształcania i doskonalenia kadry nauczycielskiej, tworzenie bazy lokalowej i rozbudowę sieci zbiorczych szkół gminnych oraz modernizację pomocy naukowych i podręczników.

2. Zakłada się, że liczba dzieci korzystających z przedszkoli, oddziałów przedszkolnych przy szkołach podstawowych oraz ognisk przedszkolnych przy szkołach podstawowych powinna wzrosnąć w 1976 r. do około 1.045 tys., co oznacza wzrost o około 6%, w tym w przedszkolach i oddziałach przedszkolnych do 793 tys., to jest o około 6% więcej. Odsetek dzieci w wieku 6 lat objętych wychowaniem przedszkolnym w mieście i na wsi powinien się zwiększyć do około 90%.

3. Liczba dzieci i młodzieży korzystających z kolonii i obozów finansowanych z budżetu państwa i zakładowego funduszu socjalnego powinna wzrosnąć do około 2,5 mln, to jest o około 6%.

4. Liczba zbiorczych szkół gminnych powinna wzrosnąć w 1976 r. do około 1700. Odsetek uczniów w tych szkołach w stosunku do liczby uczniów ogółem w szkołach podstawowych na wsi powinien wynieść około 83%, wobec 75% w 1975 r.

5. Zakłada się, że szkołę podstawową w 1976 r. powinno ukończyć około 578 tys. absolwentów, z tego około 98% powinno podjąć dalszą naukę; do liceów ogólnokształcących powinno być przyjętych około 119,4 tys. absolwentów szkół podstawowych, a do szkół zawodowych około 447 tys. absolwentów.

6. Przewiduje się, że na I rok studiów dziennych w szkołach wyższych powinno zostać przyjętych około 71 tys. osób, a na I rok studiów dla pracujących około 45 tys. osób. Na studiach podyplomowych powinno kształcić się około 13,4 tys. osób, co stanowi wzrost o około 6,4%.

7. W dziedzinie kultury i sztuki należy zapewnić odpowiedni rozwój placówek kulturalnych i ich bazy materialnej w celu upowszechniania osiągnięć kultury i sztuki. Należy dążyć do dostosowania działalności tych placówek do procesu skracania czasu pracy oraz wzrostu potrzeb rekreacyjnych ludności.

W programach radiowych i telewizyjnych należy koncentrować się na podniesieniu ich poziomu ideowego i artystycznego oraz dostosowywaniu poszczególnych form programowych do potrzeb różnych środowisk społecznych.

W działalności wydawniczej należy zapewnić rozwój tych wydawnictw, które mają istotny wpływ na poziom kulturalny społeczeństwa i jego wiedzę.

8. W dziedzinie ochrony zdrowia należy skoncentrować wysiłki przede wszystkim na przedsięwzięciach zapewniających dalszą poprawę poziomu opieki zdrowotnej społeczeństwa, rozwijając zarazem wszechstronną walkę z chorobami zawodowymi i społecznymi.

9. W celu realizacji zakładanego na 1976 r. programu działania służby zdrowia należy podnieść poziom organizacji pracy, lepiej wykorzystywać bazę materialną oraz aparaturę i kadry medyczne.

10. W 1976 r. w wyniku działań inwestycyjnych, adaptacji i remontów kapitalnych liczba łóżek w szpitalach powinna osiągnąć 197 tys., to jest zwiększyć się o 3,5%. Liczba wiejskich ośrodków zdrowia powinna zwiększyć się do 3.232, wzrastając o 2%, a liczba miejsc w żłobkach o 7,8 tys., to jest o około 9%.

W programie inwestycyjnym oraz w rozbudowie bazy materialnej ochrony zdrowia należy w szerokim zakresie uwzględniać udział Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia.

11. Należy wzmocnić działania na rzecz zwiększenia zakresu pomocy ludziom starym, między innymi przez dalszą poprawę opieki środowiskowej, zwiększenie liczby miejsc w zakładach pomocy społecznej oraz zwiększenie punktów Polskiego Czerwonego Krzyża. Liczba miejsc w zakładach opieki społecznej powinna wzrosnąć do 58,7 tys., to jest o 2,2 tys.

12. Należy zapewnić dalszy rozwój bazy wypoczynkowo-turystycznej i stwarzać lepsze warunki do upowszechniania sportu.

Liczba miejsc w bazie turystycznej i wczasowej powinna w 1976 r. osiągnąć poziom 630 tys. miejsc stałych, to jest zwiększyć się o około 13,2 tys. miejsc. Należy zwiększyć stopień wykorzystania tej bazy, zwłaszcza w zakładowych ośrodkach wypoczynkowych. Z czasów pracowniczych powinno skorzystać w 1976 r. 4 mln osób, co oznacza wzrost o około 7%.

E. Ochrona środowiska i gospodarka wodna

1. W celu ochrony naturalnego środowiska człowieka przed zanieczyszczeniem należy w 1976 r. kontynuować działania zmierzające do zmniejszenia ujemnych wpływów działalności produkcyjnej na to środowisko. W zakładach przemysłowych powinno się zainstalować urządzenia o zdolności przechwytywania pyłów w ilości około 1,4 mln ton/rok i zwiększyć przepustowość oczyszczalni ścieków w ilości około 450 tys. m³/dobę.

2. W 1976 r. powinna nastąpić dalsza poprawa zaopatrzenia w wodę ludności i zakładów produkcyjnych oraz poprawa stanu zabezpieczenia kraju przed powodzią.

Należy zapewnić przyrost zdolności ujęć wodnych o około 3,9 mln m³/dobę, przyrost pojemności zbiorników wodnych o 35 mln m³, zapewnić budowę i odbudowę 155 km wałów przeciwpowodziowych oraz uregulowanie 1.082 km rzek i potoków.

III. PRODUKCJA MATERIALNA

A. Przemysł

1. W 1976 r. należy zapewnić utrzymanie wysokiej dynamiki wzrostu produkcji przemysłowej, zwłaszcza przeznaczanej na rynek i eksport, kontynuując przy tym pożądane przekształcanie strukturalne. Wykonanie ilościowych i jakościowych zadań wzrostu produkcji powinno opierać się w rosnącym stopniu na poprawie relacji między nakładami a efektami.

2. Wartość sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług przedsiębiorstw przemysłowych powinna osiągnąć w 1976 r. poziom 2.347 mld zł, co stanowi wzrost o 8,8%, w tym na rynek 733 mld zł, to jest o 10,2%, i na eksport 341 mld zł, to jest o 12,7% powyżej poziomu osiągniętego w 1975 r.

3. Wartość sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług przedsiębiorstw przemysłowych według gałęzi przemysłu powinna kształtować się następująco:

w mld zł

Wyszczególnienie	1976 r.	Wskaźnik 1976 1975 pw
Przemysł ogółem	2.347	108,8
w tym:		
— paliwowo-energetyczny	248	107,0
— metalurgiczny	237	107,0
— elektromaszynowy	598	110,8
— chemiczny	217	110,2
— mineralny	83	110,1
— lekki	336	109,6
— spożywczy	458	106,9

4. Produkcja podstawowych wyrobów przemysłowych powinna osiągnąć w 1976 r. następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1976 r.	Wskaźnik 1976 1975 pw
Węgiel kamienny	mln ton	177,0	103
Gaz ziemny	mld Nm ³	7,1	126
Energia elektryczna	mld kWh	102,5	106
Stal surowa	mln ton	16,2	107
Wyroby walcowane gotowe	tys. ton	11.500,0	104
Miedź	tys. ton	265,0	107
Obrabiarki skrawa- jące do metali	mld zł c. zbytu	5,5	108
Maszyny rolnicze	mld zł c. zbytu	12,9	114

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1976 r.	Wskaźnik 1976 1975 pw
Urządzenia do auto- matycznej regulacji i sterowania	mld zł c. zbytu	5,6	113
Urządzenia do auto- matycznego przetwa- żania informacji	mld zł c. zbytu	8,4	135
Samochody osobowe	tys. szt.	212,0	123
Autobusy — ogółem z mikrobusem	szt.	12.750	91
Samochody ciężarowe i ciągniki drogowe	szt.	64.490	100
Ciągniki	tys. szt.	58,7	102
Statki morskie	mld zł c. zbytu	19,7	105
Nawozy azotowe	tys. ton w N ₂	1.571,0	102
Nawozy fosforowe	tys. ton P ₂ O ₅	967,0	104
Tworzywa sztuczne	tys. ton	476,0	108
Włókna chemiczne	tys. ton	236,0	107
Cement	tys. ton	21.290,0	109
Tarcica iglasta	tys. m ³	6.040,0	102
Meble	mld zł c. zbytu	36.180,0	116
Papier i tektura	tys. ton	1.348,1	108
Tkaniny bawełniane	mln m	924,6	100
Tkaniny wełniane	mln m	126,2	101
Wyroby dziewiarskie	mld zł c. zbytu	36,6	116
Obuwie (z wyjątkiem gumowego)	mln par	132,5	101
Mięso z uboju	tys. ton	2.262,0	106

5. W celu osiągnięcia założonego poziomu produkcji przemysłowej, jak też poprawy efektywności gospodarowania należy zapewnić:

- 1) pełne wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych w drodze zwiększania stopnia zmianowości oraz utrzymania rytmiczności produkcji w okresie całego roku,
 - 2) stosowanie w procesach produkcyjnych nowych krajowych i zagranicznych efektywnych technik wytwarzania oraz szybkie wdrażanie do produkcji zakupionych licencji.
6. Realizując założony program produkcyjny należy zapewnić:
- 1) podniesienie poziomu jakości i nowoczesności produkowanych wyrobów stosownie do wymagań handlu zagranicznego i rynku krajowego,
 - 2) poprawę gospodarki materiałami i surowcami, obniżkę materiałochłonności, oszczędne zużycie energii w produkcji oraz zmniejszenie zapasów do rozmiarów uzasadnionych potrzebami produkcji.

B. Rolnictwo i leśnictwo

1. Rolnictwo w 1976 r. powinno osiągnąć zwiększenie produkcji zwierzęcej i roślinnej w rozmiarach zapewniających dalszy postęp w zaspokajaniu potrzeb żywnościowych ludności i eksportu.

Kontynuując politykę gospodarczą pobudzającą rozwój i intensyfikację produkcji rolniczej należy zapewnić w szczególności:

- 1) pełne zagospodarowanie użytków rolnych we wszystkich sektorach społeczno-gospodarczych,
- 2) zwiększenie w strukturze zasiewów udziału roślin zbożowych oraz rozszerzenie uprawy roślin przemysłowych, w tym szczególnie buraków cukrowych i rzepaku,
- 3) zwiększenie plonów zbóż i innych roślin uprawnych przez wprowadzanie nowych, wysokoplennych odmian, intensywne nawożenie i racjonalną agrotechnikę oraz wykorzystanie innych środków plonotwórczych,
- 4) zwiększenie produkcji pasz przez lepsze wykorzystanie użytków zielonych oraz zwiększenie upraw roślin pastewnych,
- 5) zwiększenie ilości nowych stanowisk inwentarskich dla bydła i trzody chlewnej,
- 6) poprawę zaopatrzenia rolnictwa w środki produkcji, zwiększając w szczególności dostawy ciągników oraz maszyn i urządzeń rolniczych umożliwiających postęp techniczny, zwiększenie stopnia mechanizacji ciężkich i pracochłonnych prac w rolnictwie oraz wzrost wydajności pracy,
- 7) rozwój usług produkcyjnych dla rolnictwa, zwłaszcza dla gospodarstw indywidualnych, a szczególnie usług w dziedzinie uprawy roli, chemizacji i sprzętu plonów,
- 8) terminową realizację programu budownictwa rolniczego oraz poprawę efektywności inwestycji.

2. Zakłada się, że państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej oraz rolnicze spółdzielnie produkcyjne i zespołowe gospodarstwa kółek rolniczych przejmą do zagospodarowania w 1976 r. z gospodarki indywidualnej po około 100 tys. ha gruntów.

3. Szacuje się, że w 1976 r. produkcja globalna rolnictwa wzrośnie o 5,9%, w tym produkcja roślinna o 7,7%, a produkcja zwierzęca o 3,7%. Szacuje się, że produkcja końcowa brutto rolnictwa wzrośnie o około 7,8%.

4. Szacuje się, że pogłowie zwierząt gospodarskich w 1976 r. osiągnąć powinno następujący poziom: bydła ogółem 13,6—13,8 mln sztuk, co oznacza wzrost o 2,6—4,1%, w tym krów około 6,2 mln sztuk, trzody chlewnej około 21,8 mln sztuk, co stanowi wzrost o 2,3%. Pogłowie koni powinno obniżyć się do 2,15 mln sztuk, to jest zmniejszyć się o blisko 4%.

5. Na podstawie przyjętych założeń wzrostu produkcji roślinnej i zwierzęcej skup produktów rolnych powinien wynieść w 1976 r.:

- 1) ze zbiorów w 1976 r.: zbóż ogółem 6,3 mln ton, co oznacza wzrost o 16,7—28,6%, oleistych 760 tys. ton, co stanowi wzrost o 8,6%, buraków cukrowych 17 mln ton, to jest wzrost o 11,1%, ziemniaków 6 mln ton, to jest wzrost o 7,1%,
- 2) w roku kalendarzowym 1976 żywca ogółem 3.795 tys. ton, co oznacza wzrost o 5,7%, w tym żywca wieprzowego 2.030 tys. ton, co stanowi wzrost o 3,6%, a żywca wołowego 1.320 tys. ton, to jest o 7,3%,
- 3) mleka około 8,7 mld litrów, co oznacza wzrost o 7,4%, a jaj około 3.050 mln sztuk, to jest o 5,2%.

6. Dostawy podstawowych środków produkcji dla rolnictwa powinny w 1976 r. kształtować się następująco:

- 1) pasz z zasobów państwowych w roku gospodarczym 1975/1976 powinny zwiększyć się co najmniej do 7,4 mln ton, to jest o 2,6%,
- 2) nawozów mineralnych pod zbiory 1976 r. powinny wynieść 3.718 tys. ton w czystym składniku, to jest zwiększyć się o 9,8%, w tym nawozów azotowych 1.192 tys. ton, fosforowych 936 tys. ton, potasowych 1.500 tys. ton; zużycie nawozów mineralnych w 1976 r. powinno wzrosnąć w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych do około 194 kg, to jest o 6,6%,
- 3) ciągników, maszyn i samochodów rolniczych dla rolnictwa, licząc w wartości dostaw, powinny być w 1976 r. wyższe o 10,8% i wynieść 21,6 mld zł; dostawy ciągników powinny wynieść 45,8 tys. sztuk, kombajnów zbożowych typu „Bizon” 3 tys. sztuk, kombajnów do zbioru buraków cukrowych 1,5 tys. sztuk, kombajnów do zbioru ziemniaków 2,7 tys. szt.,
- 4) podstawowych materiałów budowlanych dla rynku wiejskiego (łącznie z dostawami z produkcji nieuspołecznionej) powinny w 1976 r. osiągnąć co najmniej poziom: cementu 6.000 tys. ton, płyt azbestowo-cementowych 45,5 mln m², elementów ściennych 5.325 mln jednostek, dachówki ceramicznej 16 mln jednostek, tarcicy 1.507 tys. m², wyrobów hutniczych 410 tys. ton.

7. W leśnictwie w 1976 r. należy zrealizować następujące zadania zapewniając wzrost produktywności gospodarki leśnej:

- 1) wykonać zalesienia i odnowienia sztuczne na powierzchni ponad 93 tys. ha,
- 2) wykonać zabiegi pielęgnacyjne w drzewostanach na obszarze 572 tys. ha,
- 3) zasadzić w ramach realizacji programu zadrzewienia kraju około 11,5 mln sztuk drzewek,
- 4) pozyskać drewno w ilości 24,1 mln m³, w tym 21,5 mln m³ grubizny.

C. Budownictwo

1. Do podstawowych zadań budownictwa w 1976 r. należą:

- 1) koncentracja potencjału wykonawczego przede wszystkim na obiektach kontynuowanych o podstawowym znaczeniu gospodarczym, zwłaszcza przewidzianych do oddania do użytku w 1976 r. i w I półroczu 1977 r.,
- 2) poprawa organizacji pracy oraz usprawnienie wykonawstwa, umożliwiające skracanie czasu budowy obiektów i zwiększenie efektywności gospodarowania,
- 3) efektywniejsze wykorzystywanie sprzętu budowlanego i środków transportu przez rozszerzenie wielozmianowej pracy maszyn i urządzeń, skracanie czasu remontów, jak również usprawnianie organizacji robót na placach budowy,
- 4) usprawnienie gospodarki materiałami, a zwłaszcza zwiększenie oszczędności w zużyciu cementu, stali i drewna,
- 5) poprawa jakości wykonawstwa, szczególnie w budownictwie mieszkaniowym.

2. Zakłada się, że globalne rozmiary robót budowlano-montażowych w gospodarce narodowej, obejmujących roboty o charakterze inwestycyjnym oraz roboty remontowe, osiągną w 1976 r. poziom około 370 mld zł, to jest wzrosną o 4,2%.

D. Transport i łączność

1. W 1976 r. należy zapewnić pełne zaspokojenie potrzeb gospodarki narodowej na przewozy ładunków oraz poprawę stopnia zaspokojenia potrzeb na przewozy pasażerskie i usługi łączności. Realizując te zadania należy położyć szczególny nacisk na dalszą modernizację transportu, zwłaszcza transportu kolejowego.

2. Przewozy ładunków w transporcie publicznym i branżowym (bez transportu morskiego) powinny wynieść w 1976 r. około 1.450 mln ton, z czego kolejami normalnotorowymi 472 mln ton, a transportem samochodowym zorganizowanym w przedsiębiorstwach 914 mln ton.

3. Przewozy pasażerów transportem publicznym powinny wynieść w 1976 r. około 3,5 mld pasażerów, to jest wzrosnąć o 3,8%, z czego przewozy kolejowe około 1,1 mld, a przewozy samochodowe około 2,4 mld.

4. W ramach realizacji programu modernizacji trakcji kolejowej należy w 1976 r. zwiększyć długość linii zelektryfikowanych o 305 km, to jest do stanu około 5,8 tys. km, oraz wprowadzić do eksploatacji około 380 sztuk lokomotyw spalinowych. Należy modernizować i rozbudowywać sieć kolejową, węzły i stacje, a w działalności remontowej zapewnić dalszą poprawę stanu technicznego nawierzchni kolejowej.

5. Należy kontynuować program modernizacji i rozbudowy sieci dróg kołowych, zwłaszcza podstawowej sieci dróg państwowych i dróg najbardziej obciążonych ruchem. Gęstość dróg o nawierzchni twardej powinna wynieść na koniec 1976 r. 46,8 km/100 km².

6. Należy usprawnić organizację przewozów kolejowych i zapewnić maksymalne wykorzystanie potencjału wagonowego i środków trakcyjnych.

7. W transporcie lotniczym należy dążyć do dalszego rozwoju przewozów zagranicznych oraz do usprawnienia komunikacji krajowej.

8. Należy doskonalić organizację transportu samochodowego i zapewnić wydawniejsze wykorzystanie posiadane go taboru, w szczególności przez ograniczenie pustych przebiegów, zwiększenie przewozów na przyczepach, poprawę stanu technicznego taboru i usprawnienie czynności spedycyjnych oraz mechanizację robót ładunkowych.

9. Rozwój żeglugi i przewozów morskich powinien odpowiadać rosnącym potrzebom handlu zagranicznego oraz zapewnić wzrost dodatniego salda usług przewozowych i portowych. Przewozy ładunków morską flotą handlową powinny wynieść w 1976 r. 36,5 mln ton, co stanowi wzrost o 17%.

10. W portach morskich należy kontynuować modernizację urządzeń przeładunkowych oraz zapewnić przeładunki towarów w ilości około 58 mln ton, co oznacza wzrost o około 9%.

11. Należy zapewnić w 1976 r. dalszy rozwój usług łączności, dostosowując sieć telekomunikacyjną do nowego podziału administracyjnego kraju. Pojemność central telefonicznych powinna zwiększyć się o około 93 tys. numerów, a przyrost liczby abonentów powinien wynieść co najmniej 77 tys.

IV. CZYNNIKI I ŚRODKI REALIZACJI ZADAŃ PLANU**A. Zatrudnienie i płace, poprawa jakości pracy**

1. Podstawowym zadaniem w dziedzinie zatrudnienia i płac jest racjonalizacja zatrudnienia i poprawa jakości pracy, zarówno w produkcji materialnej, jak i niematerialnej, oraz racjonalizacja gospodarowania funduszem płac.

2. Zakłada się, że przyrost zatrudnienia w gospodarce narodowej (poza gospodarką chłopską) wyniesie w 1976 r. około 198 tys. osób, a liczba zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej (bez uczniów) ukształtuje się na poziomie około 11.854 tys. osób, co oznacza przyrost o 178 tys. osób, to jest 1,5%.

3. Zakłada się, że w wyniku poprawy organizacji pracy oraz wzrostu technicznego wyposażenia wydajność pracy w przedsiębiorstwach przemysłowych powinna wzrosnąć o co najmniej 7,7%, a w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o 8%.

4. W 1976 r. należy doskonalić systemy płac, zmierzające do coraz silniejszego powiązania wzrostu wynagrodzeń pracowników ze wzrostem ich indywidualnej wydajności i jakości pracy, kwalifikacjami, stażem pracy i zakresem odpowiedzialności, jak również z wynikami ekonomicznymi działalności gospodarczej przedsiębiorstw.

5. Kontynuować należy działania zapewniające:

- 1) racjonalne gospodarowanie zasobami pracy i optymalne rozmieszczenie ich według gałęzi, branż i zakładów pracy oraz w przekroju regionalnym,
- 2) wzmocnienie dyscypliny pracy, zarówno w produkcji materialnej, jak i niematerialnej, oraz dalsze umacnianie postaw zaangażowania zawodowego i społecznego załóg pracowniczych,
- 3) prawidłowy przebieg adaptacji zawodowej nowo przyjmowanych pracowników, ze szczególnym uwzględnieniem absolwentów szkół ponadpodstawowych.

B. Inwestycje

1. Działalność inwestycyjna w 1976 r. powinna zapewnić dalszą kontynuację realizacji programu modernizacji i rozbudowy majątku produkcyjnego oraz rozbudowy majątku trwałego w sferze konsumpcji społecznej w celu umacniania materialnych podstaw dalszej poprawy warunków życia ludności oraz dynamicznego rozwoju produkcji w przyszłości. Działalność inwestycyjna w 1976 r. powinna przede wszystkim koncentrować się na realizacji zadań kontynuowanych, a zwłaszcza planowanych do ukończenia w 1976 r. i w I półroczu 1977 r. Należy dążyć do koncentracji wysiłków inwestycyjnych na obiektach kluczowych w gospodarce narodowej, w tym zwłaszcza mających znaczenie dla wzrostu eksportu i dostaw na rynek.

Należy jednocześnie kontynuować działalność zmierzającą do usprawnienia procesów inwestycyjnych i zapewnić postęp w skracaniu cykli realizacji zadań inwestycyjnych, zwłaszcza obiektów o zasadniczym znaczeniu gospodarczym. Należy też zapewnić pełne wykonanie zadań inwestycyjnych w dziedzinie nauki, szkolnictwa wyższego, oświaty, służby zdrowia i opieki społecznej.

2. Ustala się globalne rozmiary nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej w 1976 r. na kwotę 527 mld zł, w tym nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej na kwotę 487 mld zł.

3. Zakłada się, że w podstawowych działach gospodarki narodowej nakłady inwestycyjne wyniosą:

	w mld zł
Nakłady ogółem	527,0
I. Działy produkcyjne	403,9
w tym:	
Przemysł	237,4
Budownictwo	28,7
Rolnictwo	67,7
Transport i łączność	55,9
Handel	12,7

II. Działy konsumpcji społecznej	121,8
w tym:	
Gospodarka komunalna i mieszkaniowa	89,9
Nauka	2,9
Oświata i wychowanie	10,4
Kultura i sztuka	1,7
Ochrona zdrowia, opieka społeczna i kultura fizyczna	11,1

4. W 1976 r. planuje się oddanie do eksploatacji następujących ważniejszych inwestycji: w Elektrowni DOLNA CDRA — bloków nr 6 i 7, w Elektrowni JAWORZNO III — bloków nr 1 i 2, w Hucie KATOWICE — obiektów objętych pierwszym etapem budowy, w Hucie ZAWIERCIE — stalowni elektrycznej, w Hucie im. M. NOWOTKI — stalowni elektrycznej, w Zakładach Koksowniczych ZDZIESZOWICE — baterii nr 9 i 10, w Zakładach Mechanicznych im. J. STRZELCZYKA w Łodzi — odlewni żeliwa w Kołuszkach, w Fabryce Obrabiarek Specjalnych PONAR-WIEPOFAMA w Poznaniu — wydziału produkcji obrabiarek zespolowych, w Zakładach Kuzienniczych Przemysłu Maszyn Rolniczych w Jaworze — kuźni matrycowej, w Rafinerii Nafty w Gdańsku — bloku olejowego, w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku — krakingu katalitycznego, w Dębickich Zakładach Opon Samochodowych STOMIL — wytwórni opon radialnych, Fabryk Mebli — w Białymstoku, Jarocinie i Ostrowi Mazowieckiej, w Zakładach Przemysłu Dziewiarskiego DĄBROWA w Łodzi — dziewiarni i wykończalni, Kombinatu Mięsnego w Rawie Mazowieckiej, Zakładów Mleczarskich WOLA w Warszawie, na Centralnej Magistrali PKP Śląsk—Warszawa odcinków: Idzikowice—Mszczonów i Mszczonów—Grodzisk Mazowiecki oraz dróg jezdni drogi Warszawa—Katowice.

5. Wartość majątku trwałego w gospodarce narodowej w wyniku działalności inwestycyjnej powinna zwiększyć się w 1976 r. o około 455 mld zł.

C. Zaopatrzenie i gospodarka materiałowa

1. Podstawowym zadaniem w dziedzinie gospodarki materiałowej w 1976 r. jest dalszy postęp w racjonalizacji zużycia surowców i materiałów, przede wszystkim w drodze zmniejszania zużycia jednostkowego w wyniku zmian technologicznych i postępu technicznego. Należy zwłaszcza osiągnąć obniżenie zużycia paliw i energii, stali i metali kolorowych, drewna i materiałów drewnopodobnych oraz materiałów dla budownictwa.

2. Poprawa efektywności gospodarowania surowcami i materiałami w przemyśle powinna zapewnić obniżkę udziału kosztów materiałowych w wartości sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług co najmniej o 1,5% oraz w budownictwie o 0,7%.

3. Przyrost zapasów w przemyśle w 1976 r. nie powinien przekroczyć 0,72% na 1% przyrostu sprzedaży obliczonej w cenach zbytu, a w budownictwie 0,90% na 1% przyrostu produkcji podstawowej.

D. Współpraca gospodarcza i handel zagraniczny

1. Podstawowym zadaniem handlu zagranicznego w 1976 r. jest przede wszystkim zwiększenie eksportu, co warunkuje dalszy wzrost importu. Realizując te zadania należy bardziej elastycznie wykorzystywać zmiany koniunktury na rynkach zagranicznych w celu zwiększenia efektywności obrotów.

2. Należy zapewnić terminowe i rytmiczne dostawy surowców i materiałów oraz elementów kooperacyjnych z importu, niezbędnych do wykorzystania zdolności produkcyjnych przemysłu, oraz dostawy nowoczesnych maszyn i urządzeń stosownie do harmonogramów realizacji zadań inwestycyjnych, a także dostawy towarów niezbędnych do wzbogacenia rynku wewnętrznego. Zapewniając niezbędny import należy mieć na uwadze możliwość maksymalizowania oszczędności dewizowych w imporcie wyrobów rozliczanych w rachunku wolnymi dewizami.

3. Wzrost obrotów handlu zagranicznego w 1976 r. powinien wiązać się z założeniami rozwoju współpracy gospodarczej z zagranicą. Szczególnie ważnym zadaniem jest konsekwentna realizacja przedsięwzięć wynikających z kompleksowego programu dalszego pogłębiania i doskonalenia współpracy i rozwoju socjalistycznej integracji gospodarczej krajów członkowskich RWPG. Udział polskiej gospodarki w procesach socjalistycznej integracji gospodarczej powinien zapewniać dalsze utrwalenie się jej powiązań produkcyjnych, pogłębianie i rozszerzanie specjalizacji i kooperacji produkcji z krajami członkami RWPG. Ważnym zadaniem jest koordynacja zamierzeń inwestycyjnych krajów członków RWPG oraz wspólna budowa zakładów produkcyjnych, zwłaszcza związanych z wytwarzaniem podstawowych surowców i materiałów. Szczególną uwagę należy poświęcać dalszemu wszechstronnemu rozwojowi współpracy gospodarczej z ZSRR.

4. Wartość eksportu ogółem w 1976 r. powinna wynieść około 39,2 mld zł dewizowych, co oznacza wzrost o około 12%, a wartość eksportu wyrobów przemysłu elektromaszynowego powinna osiągnąć poziom około 15,6 mld zł dewizowych, wzrastając o około 15%.

5. Zakłada się, że wartość importu ogółem w 1976 r. ukształtuje się na poziomie 45,2 mld zł dewizowych, co oznacza wzrost o około 6%, z czego import wyrobów przemysłu elektromaszynowego powinien wynieść 17,3 mld zł dewizowych, to jest utrzymać się na poziomie 1975 r.

6. W obrotach usługowych należy osiągnąć w 1976 r. dodatnie saldo w wysokości co najmniej 1,6 mld zł dewizowych.

E. Rozwój nauki i techniki

1. Realizacja zadań planu w 1976 r. powinna w większym niż dotychczas stopniu opierać się na wykorzystaniu krajowych osiągnięć nauki i techniki.

2. Prace badawcze i rozwojowe powinny koncentrować się na naukowym opracowaniu, przygotowaniu i wdrażaniu do praktyki nowych opracowań technicznych, ekonomicznych i organizacyjnych, mających przede wszystkim na celu podwyższenie poziomu technicznego i nowoczesności oraz poprawę jakości produkowanych wyrobów, co w konsekwencji powinno zapewnić lepsze zaspokojenie potrzeb społeczno-gospodarczych.

3. Należy tworzyć sprzyjające warunki do dalszego rozwoju wszechstronnej współpracy naukowej i technicznej z zagranicą, zwłaszcza z ZSRR i innymi krajami członkami RWPG, jako ważnego czynnika w powiększaniu własnych osiągnięć twórczych.

4. W badaniach podstawowych prowadzonych i koordynowanych przez Polską Akademię Nauk oraz placówki naukowe szkolnictwa wyższego szczególna uwaga zwrócona zostanie na zagadnienia wchodzące w zakres programów rządowych i problemów węzłowych.

5. Należy zapewnić pełniejsze powiązanie kierunków prac badawczych i rozwojowych z potrzebami społeczno-gospodarczego rozwoju kraju przez zacieśnienie współpracy pracowników nauki z praktyką oraz przez podejmowanie tematów prac dostosowanych do potrzeb przemysłu i innych działów gospodarki, koncentrując prace badawcze na węzłowych problemach, przyspieszając terminy zakończenia prac i wdrażanie ich wyników do produkcji oraz ich upowszechnianie.

6. Zakłada się, że nakłady finansowe na realizację prac badawczych i rozwojowych wyniosą około 35,6 mld zł, to jest 2,5% dochodu narodowego.

7. W ramach prowadzonych prac naukowo-badawczych i rozwojowych w 1976 r. zakłada się wdrożenie do produkcji 300. wybranych, ważniejszych zadań dotyczących nowych wyrobów i metod produkcji (na ogólną liczbę zgłoszonych 1100), w tym 55 przeznaczonych na rynek.

F. Doskonalenie systemu planowania i zarządzania

W 1976 r. należy kontynuować prace nad doskonaleniem systemu planowania i zarządzania, koncentrując je na następujących zagadnieniach:

- 1) doskonaleniu metod planowania centralnego i sterowania przebiegiem realizacji zadań planu,
- 2) rozszerzeniu zastosowania nowego systemu ekonomiczno-finansowego w jednostkach gospodarczych, jak też dalszym doskonaleniu zasad jego funkcjonowania,
- 3) kompleksowym ulepszaniu zasad sterowania handlem zagranicznym, handlem rynkowym, działalnością inwestycyjną, gospodarowaniem surowcami i materiałami, a zwłaszcza zatrudnieniem i funduszem płac.

V. ROZWÓJ SPOŁECZNO-GOSPODARCZY WOJEWÓDZTWA

1. Dokonana reforma podziału administracyjnego kraju stworzyła korzystne warunki do kontynuowania procesu umacniania rozwoju społeczno-gospodarczego województwa.

Utworzenie mniejszych obszarowo województw powinno ułatwić terenowym organom władzy i administracji państwowej wszechstronniejsze objęcie koordynacją i nadzorem całej działalności społeczno-gospodarczej na terenie województw oraz przyczynić się do lepszego zagospodarowania rezerw produkcyjnych i materiałowych, a tym samym przynieść odczuwalną poprawę efektywności gospodarowania.

Zakładany postęp w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju powinien być realizowany we wszystkich jego regionach.

2. Głównymi kierunkami rozwoju społeczno-gospodarczego województwa w 1976 r. powinno być kontynuowanie dalszego i harmonijnego rozwoju wszystkich dziedzin życia gospodarczego. Oznacza to przede wszystkim dalsze zwiększanie sił wytwórczych oraz dążenie do optymalnego ich wykorzystania, zapewnienie wzrostu społecznej wydajności pracy, uzyskanie poprawy efektywności gospodarowania, intensyfikacja produkcji rolniczej, zapewnienie racjonalnego gospodarowania zasobami pracy, poprawę warunków socjalno-bytowych ludności oraz podnoszenie poziomu gospodarczego regionów słabiej rozwiniętych.

3. W założeniach społeczno-gospodarczego rozwoju województwa należy kierować się zasadą, że rozwój przemysłu w większości województw powinien następować głównie w wyniku rozbudowy i modernizacji istniejących zakładów oraz lepszego wykorzystania posiadanego potencjału produkcyjnego. Dlatego należy w większym stopniu

wykorzystywać bezinwestycyjne możliwości zwiększania produkcji przemysłowej, między innymi przez wprowadzanie II i III zmiany oraz lepszą organizację wykorzystania czasu pracy i podejmowanie innych przedsięwzięć zapewniających bezinwestycyjny rozwój potencjału produkcyjnego.

W celu zapewnienia bardziej efektywnego wykorzystania potencjału sił wytwórczych przemysłu uspołecznionego w dużych aglomeracjach przemysłowych i miejskich należy koncentrować w nich nakłady inwestycyjne i środki przeznaczone na modernizację, rozbudowę i budowę nowych zakładów produkcyjnych i usługowych.

Równoległe z wszechstronnym rozwojem aglomeracji należy zapewnić intensywne wykorzystanie potencjału przemysłowego innych regionów:

4. We wszystkich województwach należy podejmować działania zmierzające do przyspieszenia intensyfikacji produkcji rolnej.

Szczególnie ważnym zadaniem terenowych organów władzy i administracji państwowej staje się zapewnienie prawidłowego i pełnego zagospodarowania gruntów przejmowanych przez państwo od rolników indywidualnych oraz lepszego wykorzystania finansowych i materiałowych środków przeznaczonych przez państwo na rozwój rolnictwa.

5. We wszystkich województwach powinna nastąpić dalsza poprawa socjalno-bytowych warunków życia ludności w mieście i na wsi. W szczególności należy zapewnić odpowiednie warunki do realizacji programu budownictwa mieszkaniowego przez przygotowanie terenów uzbrojonych oraz pełne wykorzystanie rezerw produkcyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych realizujących to budownictwo. Należy również zapewnić dalszą poprawę jakości i funkcjonalności budowanych mieszkań oraz usprawnić gospodarowanie zasobami mieszkaniowymi.

W ramach kształtowania i ochrony środowiska naturalnego należy kontynuować działania zmierzające do poprawy zaopatrzenia ludności i przemysłu w wodę, zwłaszcza w dużych miastach, a także wzmocnić ochronę środowiska naturalnego, przede wszystkim wód, przed szkodliwym działaniem przemysłu. W wyniku budowy i rozbudowy oczyszczalni ścieków w największych aglomeracjach miejskich oraz dla zakładów przemysłowych powinna nastąpić poprawa stanu czystości rzek.

Należy zwrócić uwagę na usprawnienie komunikacji zbiorowej, przede wszystkim w dużych aglomeracjach miejskich.

6. Należy zapewnić poprawę w dostosowaniu struktury asortymentowej produkcji i dostaw towarów na rynek do rosnących przychodów ludności i potrzeb poszczególnych terenów oraz poprawę obsługi handlowej i zwiększenie sieci sklepów detalicznych. Należy również podjąć niezbędne środki w celu poprawy warunków wypoczynku po pracy, zwłaszcza w soboty wolne od pracy, przez rozwijanie działalności turystycznej, działalności zakładów gastronomicznych i zwiększenie ich sieci na terenach objętych wzmocnionym ruchem turystycznym.

7. Ważnym zadaniem terenowych organów administracji państwowej powinno być tworzenie odpowiednich warunków do maksymalnego rozwoju usług dla ludności przez lepsze wykorzystanie oraz rozbudowę placówek usługowych, poprawę ich funkcjonowania, a zwłaszcza zapewnienie kadry fachowców, odpowiednie wyposażenie techniczne i zaopatrzenie materiałowe, a także dostosowanie lokalizacji oraz godzin otwarcia placówek usługowych do miejscowych warunków i potrzeb ludności.

Należy zapewnić rozwój usług, których niedostateczny poziom jest szczególnie odczuwany przez ludność. Należy zapewnić zwłaszcza szybszy wzrost usług bytowych, a szczególnie przemysłowych, budowlano-remontowych, instalacyjnych, techniczno-motoryzacyjnych, pralniczych, handlowych i turystycznych, a także usług o charakterze produkcyjnym dla indywidualnego rolnictwa.

VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej upoważnia Radę Ministrów do:

- 1) ustalenia zadań planowych dla poszczególnych ministerstw i centralnych jednostek gospodarczych oraz

terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,

- 2) dokonywania w ciągu roku, w razie uzasadnionych ekonomicznie potrzeb, zmian tych zadań, z zachowaniem podstawowych proporcji planu.

2. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zobowiązuje Radę Ministrów do zapewnienia pełnej realizacji zadań zawartych w niniejszej uchwale oraz tworzenia warunków do ich przekraczania w wypadkach społecznie i gospodarczo uzasadnionych, wynikających z bieżących potrzeb gospodarki narodowej. W tym celu należy wykorzystać wszelkie możliwości zwiększenia dynamiki i jakościowego postępu rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, powstające w toku realizacji planu.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

224

UCHWAŁA Nr 210 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 listopada 1975 r.

w sprawie powołania oraz zakresu działania Komitetu Nagród Państwowych.

§ 1. Powołuje się Komitet Nagród Państwowych, zwany dalej „Komitetem”.

§ 2. Komitet rozpatruje wnioski o przyznanie nagród państwowych w dziedzinie nauki, techniki oraz literatury i sztuki.

§ 3. 1. Komitet składa się z Prezydium oraz z sekcji specjalistycznych w dziedzinie nauki, techniki oraz literatury i sztuki.

2. Prezes Rady Ministrów powołuje przewodniczącego Komitetu, jego zastępców, sekretarza Komitetu oraz pozostałych członków Komitetu spośród reprezentantów nauki, techniki, literatury i sztuki oraz spośród wybitnych działaczy społecznych.

§ 4. Prezydium Komitetu stanowią przewodniczący Komitetu, jego zastępcy, sekretarz Komitetu oraz członkowie Komitetu wyznaczeni przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 5. Sekcje specjalistyczne tworzy, przekształca i znosi Prezydium Komitetu.

§ 6. Prezes Rady Ministrów wyznacza spośród członków Komitetu przewodniczących, ich zastępców i sekretarzy sekcji specjalistycznych. W skład sekcji specjalistycznych wchodzi członkowie Komitetu wyznaczeni przez przewodniczącego Komitetu.

§ 7. Kadencja członków Komitetu trwa 4 lata. W razie zmian w składzie Komitetu w czasie trwania kadencji okres pełnienia funkcji przez nowo powołanych członków kończy się z upływem kadencji całego składu Komitetu.

§ 8. 1. Nagrody państwowe w dziedzinie nauki i techniki stanowią wyróżnienie przez Państwo wybitnych osią-

nięć naukowych, naukowo-badawczych, projektowych i konstrukcyjnych, nowych rozwiązań procesów technologicznych oraz osiągnięć dotyczących organizacji i zarządzania.

2. Nagrody dotyczące architektury i planowania przestrzennego objęte dziedziną techniki mogą być przyznane również za całokształt działalności.

3. Nagrody państwowe w dziedzinie literatury i sztuki stanowią wyróżnienie przez Państwo wybitnych osiągnięć w zakresie twórczości literackiej, wiedzy o literaturze i sztuce lub krytyki artystycznej, twórczości teatralnej, muzycznej, plastycznej, filmowej i działalności kulturalnej. Nagrody mogą być przyznane również za całokształt twórczości artystycznej lub działalności kulturalnej.

§ 9. 1. Nagrody państwowe przyznawane są w latach parzystych z okazji święta państwowego 22 Lipca.

2. Nagrody państwowe dzielą się na nagrody I i II stopnia i mogą być przyznawane osobom indywidualnym lub zespołom. Nagrodę zespołową może otrzymać zespół składający się z nie więcej niż 12 osób. W skład zespołu mogą wchodzić tylko te osoby, które wniosły twórczy wkład w osiągnięcie zgłoszone do nagrody państwowej.

3. Nagroda państwowa za całokształt działalności może być przyznana w każdym stopniu tylko jeden raz.

4. Wyróżniony nagrodą państwową otrzymuje: dyplom, odznakę i premię pieniężną.

§ 10. Wysokość ogólnej kwoty przeznaczonej na premie pieniężne w danym roku oraz wysokość poszczegól-